

ÉLJÜK az IGÉT!

ÉLETIGE: 2016 május hóban : (Ap.Csel. 20, 35):

« Minden tekintetben példát adtam nektek, hogyan kell dolgozni, s a gyengéknek támaszokra lenni, Urunk Jézus szavaira emlékezve: Nagyobb boldogság adni, mint kapni. »

Tematizálás. - Kedves Nővéreim és Fivéreim az Úr Jézus Krisztusban! –Jézus Krisztus az, aki a mindenséget egybetartja, összefogja. De nemcsak a fizikai világot, hanem az emberi pszichét is egybetartja, értékessé értelmessé, s céltudatosá teszi azt. Jézus nélkül kerget az élet, de nemcsak körben megy (kerget /körben) az élet, hanem még össze-vissza is. Szétesik minden : Belül és kívül egyaránt egy hatalmas káosz ! Rendtelenség és tébolyult örültség lesz a létezés, jelesül :Az emberi létezés. Ha tetszik, ha nem, az ember kénytelen átélni az Úrnak ezt az igéjét : *« Nálam nélkül semmit sem tehettek. »* (Jn.15,5). Jézus az, aki rendbe tudja tenni az emberiség kisiklott életvitelét. Őtöle tanuljuk meg, hogy' kell viselkedni a földi életben, hogy rendes emberek lehessünk : Isten szemében, aki teremtett, az emberek szemében, akiket szolgálunk, s a magunk szemében is, akik felelősséggel és örömmel tudjuk már így vállalni az életet : A magunk életét és környezetünk életét. Ha a mennyei harmóniától még messze is vagyunk, azért adatik nekünk egyfajta « üzemképes », hasznavehető belső rend, derű és béke. Most ezek után mindazt, ami ezt a belső rendet, derüt és békét építi és fenntartja feltétlenül alkalmaznunk kell. Különben ez parancs is, sőt főparancs : Az áldozatos szeretetet kell alkalmaznunk életünk minden legkisebb/tört részletében. Ez életünk feladata :Szeretemben élni, pontosabban :Krisztusi szeretetben. A krisztusi szeretet az, amit Ő színesben, élőben és 3 D-ben bemutatott a keresztfán. A harsogó tanítás, mely ebből fakad, s így hangzik : Aki nem tud lemondani, az nem szeret. Aki utánam jön és nem mond le mindenéről, amije csak van, nem lehet a tanítványom. *„Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztségét minden nap és úgy kövessen. Mert aki életét meg akarja menteni, elveszíti. Aki meg elveszíti értem az életét, az megmenti.* (Lk.9,23-24) Az áldozatos élet, mely az adakozásban nyilatkozik meg, gyümölcsként kapja a rendezett életet, a belső élet örömét és a lelki békét. - Öröm az, ha másnak örömet okozunk ! Nem hogy javainkat, de még életünket is oda kell adnunk egymásért, mert erre kötelez a szeretet főparancsa, az (ön-)elajándékozó szeretet. De ez nem «erkölcsi utánfutó », hanem előírás, kötelezvény. – Kérdezhetnéd : Ugyan, ki írja ezt elő ? – Hát tudd meg : Krisztus szeretete, aki önmagát adta értünk és példát adott nekünk, hogy követői legyünk. Igaz, ez a « vállalkozás » megéri, még ha a tanítványság okán-jogán kötelező is, mert olyan javakhoz juttat hozzá, melyet aztán senki nem tud elvenni. Ad egy stabil belső harmóniát, egy irdatlan kiterjedésű nyugalmat, összhangot, egyensúlyt és békét. Az így nyert belső harmónia lesz így a mi legfőbb javunk már itt a földön is, de még inkább odaát, az Úrnál.

Téma. - Mégis, ez a béke ajándékként hull az ölünkbe, nem lehet erőszakosan azt kicsikarni. De titok is, mint maga Isten, az Ajándékozó. Most ezt a titkot próbáljuk feltörni, mint egy kókuszdiót, hogy annak finom tejét elérhessük. Ez a mystérium is, elmélkedéssel, isteni fejtöréssel jár együtt. Az a páli ige (még ha Pál kezéből íratott is, a Szentlélektől van), s felszólít, hogy **legyek támasza a gyengéknek, vagyis a nálam gyengébbnek. Javimat osszam meg a rászorulókkal, és semmit se tartsak szigorúan sajátomnak. Ez áraszt el Krisztus békecséppjével.** – Felfigyeltem arra, hogy Szent Pál apostol, mint sátorkészítő az ő két keze munkájával tartja fenn magát, tehát a a létszükségletéből adakozik, amiért - úgy rendesen – megdolgozott. Mondhatná : Ez az enyém, hiszen megdolgoztam, szinte megharcoltam érte. Nos, ő éppen ebből adakozik, mert ebben az adakozásban ő is kissé benne van, az ő izzadságával, arca verejtékével. Ő tudja, hogy javainknak csak ügyvezetői, sáfárai, intézői vagyunk a földön, s csak a használati jog a mienk, amely átmeneti jellegű. A magántulajdon lazán értelmezendő, ebben a megbízatási, felügyeleti ügyvezetői értelemben. Hiszen még a kezünk-lábunk sem a mienk. Csak használói vagyunk, de elszámolással tartozunk. Krisztus szeretete pedig elszámoltat azzal, hogy kinyújtottuk-e kezünket a hiányt szenvedő nélkülözők felé, de nem csupán alkalmi, hanem mint egy mindennapi életforma-szinten. Húsunkba vágó kitért karokat kell felmutatnunk és kitért szívet. Nemcsak Jézusnak kell a kereszten lenni, a másik oldalán mi is ott vagyunk. Ott függünk és elvérzünk. Azért születünk, hogy elvérezzünk, hogy tönkremenjünk, hogy kifosszanak, s át tudjunk ölelni bárkit akadálytalanul : Üres kézzel. Ez szokatlan és sokkoló egy urbanizált keresztény fülnek. Jó volna már hozzá edzeni a fülünket a törölmetszett krisztusi elvekhez ! – Az elhangzottak nyomasztóak lehetnek és majdnem lehangolóak, ha a világ szelleme dominál benned. De ha Krisztus szelleme hat át, s ez már a Szentlélek, akkor öröm és ujjongás árad szét benned mindezek átgondolása nyomán. Halljad csak : *„Minden tekintetben példát adtam nektek, hogyan kell dolgozni, s a gyengéknek támaszokra lenni, Urunk Jézus szavaira emlékezve: Nagyobb boldogság adni, mint kapni.”* (ApCsel. 20, 35.) – Most még meg kell vizsgálnunk : Kik is azok a gyengék ? Már a születésünknél fogva is úgy adatik, hogy vannak közülünk olyanok, akik jobb körülmények közé születnek, s vannak, akik keserves körülmények között élnek. Akár hibáztathatók a körülmények, akár nem, akinek több jutott, az Krisztus parancsa nyomán, köteles felkarolni és szintre hozni a nála lejjebb levőket. Szt.Pál gondolataival élve : *„Most az ő szükségüket a ti bőségetek enyhíti, hogy majd az ő bőségük nektek szolgáljon szükségetekben segítségül, s így (a javak) kiegyenlítődjenek. Az Írásban is az áll: „Aki sokat gyűjtött, nem bővelkedett, aki meg keveset, nem szűkölködött.”* (II.Kor. 8, 14-15). A békecséppes lelkületet a testvéries osztozkodás alapozza meg. Akit te felkarolsz és mellé állsz, nem fog egyhamar átkozni - ez józanul várható

is. Inkább áldani fog, s ettől az áldástól te csak jól fogsz jární : Isten segítsége ott lesz a közeledben. – Gyengéknek számítanak még a kissé ügyetlenebbek, esetleg szerényen maflák, vagy maflán szerények. A szerénység ugyan erény, de a maflaság már nem sorolható egybe a szerénységgel. Te ne neved ki és ne gúnyold a pszichésen elmaradottnak helyzetét, hanem állj mellé és ne játsszad ki a kissé ügyefogyottat. Nem tudhatod, mit hozott magával őseitől, neveltetésétől és sok ismeretlen körülménytől. Nemes lelkű viselkedésed bátorságot áraszt magad körül, neked pedig békességet ad. Ez a te leghelyesebb döntésed : A felkaroló szeretet napi gyakorlata. Szeresd a társad, segítsd meg őt, ne hagyd a porban a csüggedőt - mondja egy gitáros ének. Később rájössz, hogy ez kincs. Urunk szava érvényben van : „Ne gyűjtsetek magatoknak kincset a földön, ahol moly rágja és rozsdá marja, s ahol betörnek és ellopják a tolvajok! A mennyben gyűjtsetek kincset, ahol nem rágja moly és nem marja rozsdá, s ahol nem törnek be és nem lopják el a tolvajok Ahol a kincsed, ott a szíved is.» (Mt.6,19-21.) Az igaz szeretet harcol a másik felemelkedéséért, öröméért, sorsának jóra-fordulásáért, de legalább is szenvedésének enyhüléséért. –Ha ez az öröm megjelenik benned, akkor ez mélységesen igazol téged abban, hogy benned hamisítatlan és igaz (tehát isteni) szeretet van ! A lelki öröm és béke pedig ikertestvérek az erények házában. Anyjuk :A szeretet. Többi testvérei :Az alázat, türelem, segítőkészség , áldozatkészség, engedelmisség, szelídség, szerénység, mértékletesség, tisztelet tudás, egyenesség, megbízhatóság, nyíltság, őszinteség, kedvesség, udvariasság, előzékenység, nagylelkűség, egyszerűség, igénytelenség, bátorság, a könyörületesség, a megértés, együttérzés, jóakarát, jóindulat, ...nem is tudom elsorolni a sok testvért, biztosan vannak még néhányan az erények házában. – Igen, erre kaptunk meghívást : Az erényes és nem a bűnös életre. A szeretetben bővelkedő élet alapvető kötelességünk. Vegyük ezt magunkra, akár vehetjük személyeskedésnek is. A Népek Apostola így biztatja maroknyi népét, övéit : « Mint Istennek szent és kedves választottai, öltsetek magatokra az irgalmasságot, a jóságot, a szelídséget és a türelmet. Viseljétek el egymást, és bocsássatok meg egymásnak, ha valakinek panasz van a másik ellen. Ahogy az Úr megbocsátott nektek, ti is bocsássatok meg egymásnak. Legfőképpen pedig szeressétek egymást, mert ez a tökéletesség köteleke. S Krisztus békéje töltse be szíveteket, hiszen erre vagytok hívva, egy testben.» (Kol. 3,12-15.) Nem az a döntő, amit teszel, hanem ami vagy. De ahhoz, hogy olyan légy, amilyennek lenned kell : Tened kell ! Mindezeket pedig magadra kell öltened, de nem ezeknek utánzatát, hanem eredetiét ! Nem mint maszkot, álarcot. Mert akkor ezekből számodra álszelídség, áltürelem, áltisztelet, álalázatjönne létre benned, s te pedig álnok, csaló, hazug, vagyis sátáni lennél. Soha ne is elégedjél meg a látszattal, az üres utánzattal ! Te utánozhatod Jézust (« imitatio Christi »), de úgy, hogy a teljes Krisztust öltsd magadra : Akkor benned lesz majd Krisztus békéje és békességedet senki sem veheti el tőled.

Akció-program. – Este a részleges, a speciális lelkiismeretvizsgálatban ilyen kérdéseket tegyél fel magadnak lefekvés előtt : 1. Elém hozott-e az Úr segélykérő arcokat, ki nem mondott, vagy akár néma sikolyokat ? 2. Tudtam-e örömet, vagy enyhületet adni bárkinek a környezetemben, akikkel összehozott az Úr.. ? 3. Alázattal el tudtam-e viselni a kellemetlen embereket, vagy az idegesítő élethelyzeteket ? 4. Nem zártam-e be szívemet valaki elöl, kirekesztve őt jóindulatomból ? 5.Milyen volt a munkavégzésem ; vajon csak a látszatra mentem, vagy a teljességre ? 6. Le tudtam-e mondani a másik javára időmből, pénzemből, javaimból, napi terveimről ? 7.Tudtam-e futkosni ügyeinek rendezése érdekében? 8.A mai napon mennyiben volt stabil (szilárd) belső életem nyugalma ? Megtudtam-e őrizni minden helyzetben szívem békességét, nyugalmat ?

Tanúságtétel. - A nyugalomra mindig szükség van, de adódnak nyugtalanító helyzetek. Így jártam a múltkoriban, amikor egy lelkészi találkozóra mentem. Csodálatosan szép idő volt és hozzá a táj is festői. Szabadtéri együttlétben egyeztünk meg egy tónak a partján. A helységhez bár odataláltam, de a tóhoz csak nagy ügyel-bajjal. Előző alkalommal ugyanis az egymás utáni autóboly vitt magával, s nem igen figyeltem az utat, s csak gondoltam, hogy tudom, merre visz ki az út a tóra, de most kiderült, hogy egészen idegen utakon bolyongok. Az együttlét már régen elkezdődött, amikor én rátaláltam a tóra: Rá ismertem: Ez az, ez a színhely! De ott egy árva lélek nem volt. Egészen kiborultam: „Hát ez nem igaz!” Elhatalmasodott rajtam egy általános háborgás, s haragudtam magamra, meg az egész világra. – Mitévő legyek? Leültem a tó melletti padra és szemlélni kezdtem a vizet. Csendes volt a tó és festői szép:Köröskörül a gyönyörű erdőkkel itt-ott villákkal, épületekkel. Egy hattyú úszott felém lágyan, mint egy fenséges királyné. Isten jutott eszembe, s elkezdtem felemelni a lelkemet Hozzá. Az idő pedig csak ment, csak ment, s én már észre sem vettem annak múlását. Viszont lelkemet nagy békesség árasztotta el, s egészen megbarátkoztam a helyzettel. Amikor magamhoz tértem ebből az elvarázsolt állapotból eszembe jutott egy telefonszám, mint egy mentőkötél. Ott megkaptam a címet és a barátaimra is rá találtam. Ez volt békességem koronája.

Igei ima. - Uram, Jézus! Te az Atyától jöttél, s az Atyához akarsz vezetni minket. Mi hisszük, hogy tanításod élet és lélek. Adj nekem egy tanulékony szívet. Bár sok mindent hallottam rólad, de az életem ezt még nem tükrözi. Add, hogy ne csak foltokban látassalak meg Téged, hanem egész lényem elteljen Veled és kiábrándjon rajtam a Te bennem elvégzett munkád. Ámen.